

GAZETA ZGIERSKA

Prenumerata

Rocznie	marek	300.—
Półrocznie	"	150.—
Kwartalnie	"	75.—
Miesięcznie	"	25.—

Zgierz,

dn. 21 stycznia
1922 roku.

Cena ogłoszeń

za wiersz 1-szpaltowy
za tekstem Mk. 40.—

Wychodzi w soboty.

Dr. Rudolf Sikorski.

Samorząd miejski w Polsce i jego najbliższe zadania i cele.

Artykuł niniejszy jest przedrukiem z „Samorządu Miejskiego” — miesięcznika wydawanego przez Związek Miast Polskich.

(Dokończenie).

Burmistrzów i prezydentów oraz starszych prezydentów i ich zastępców wybiera Rada miasta z pośród osób zawodowych, posiadających podobnie jak ławnicy zawodowi fachowe przygotowane do miejskiej służby administracyjnej. Burmistrz, prezydenci, starsi prezydenci i ich zastępcy oraz ławnicy zawodowi nie mogą być radnymi. Radni w razie wyboru na zawodowego członka Magistratu tracą mandat, a na ich miejsce wchodzi zastępcy. Gdy członek Magistratu, będący poprzednio radnym złoży swój urząd, ma prawo wrócić na swe miejsce do Rady miasta.

Statut miejski może określić bliżej kwalifikacje wymagane od burmistrzów lub prezydentów. Rada miasta oznacza pobory zawodowych członków Magistratu przed ich wyborem. Burmistrzów, prezydentów i ich zastępców oraz ławników zawodowych wybiera Rada miasta na lat 12 i osoby te mają prawo do emerytury na wypadek utracenia zdolności do pracy lub w razie, gdyby ponownie nie były wybrane. Siły o specjalnych kwalifikacjach mogą być drogą umowy wybrane na dłuższy okres czasu i za uwówionem wynagrodzeniem. Wymiar emerytury wynosi po 6 latach służby $\frac{1}{4}$ część bieżących poborów, po 12 latach służby $\frac{1}{2}$, po 18 — $\frac{3}{4}$, po 24 latach pełne pobory bieżące. Emeryturę oblicza się w powyższych granicach stosunkowo do liczby lat służby.

Wdowom po członkach Magistratu przysługuje prawo do pensji wdowiej, wynoszącej 50% emerytury, jakoby mężowi przysługiwała z dniem śmierci męża. Sieroty mają prawo do pensji sierocińskiej aż do pełnoletności lub uzyskania wcześniejszego zaopatrzenia (praca zarobkowa, zamężcie) w wymiarze $\frac{1}{4}$ pensji wdowiej na głowę. Suma pensji wdowiej i sierocińskiej nie może przewyższać emerytury, jakoby przysługiwała dla głowy rodziny. Zawodowi członkowie Magistratu, rzekający się urzędu bez uzyskania na to zgody ze strony Rady miasta, tracą prawo do emerytury.

Gdyby zawodowy członek Magistratu po upływie kadencji nie był ponownie wybrany i przyjął inną posadę, z której dochód łącznie z emeryturą poprzednio uzyskaną przewyższa pobory, które były podstawą do wymiaru emerytury, natenczas ostatnia ulega redukcji o powyższą nadwyżkę.

Zawodowych członków Magistratu zatwierdza rządowa władza nadzorcza na podstawie przychylniej opinii równorzędnej samorządowej władzy nadzorczej.

Magistrat wykonywa uchwały Rady miasta, przygotowuje przedmioty pod obrady Rady miasta, pryncypem przysługuje mu prawo inicjatywy, zarządza sprawami miejskimi i wykonywa zadania z poruczonego zakresu działania pod kierunkiem i odpowiedzialnością burmistrza lub prezydenta.

Magistratowi przysługuje egzekutywa swych zarządzeń na równi z władzami rządowymi. Magistrat może wstrzymać wykonanie uchwał Rady miasta, gdy spostrzeże, że sprzeciwiają się prawom lub mogą wyjść gminie na szkodę. Uchwały podobne

podpada Rada do ponownego rozpatrzenia, co może w porozumieniu z burmistrzem powierzyć komisji, złożonej z radnych i członków Magistratu. Na komisjach takich przy obecności prezesa Rady przewodniczący burmistrz lub prezydent. Gdy do zgody nie dojdzie rozstrzyga rządowa władza nadzorcza.

Magistrat mianuje i zwalnia urzędników i służbę miejską stałą. Nominacje urzędników mają być podawane do wiadomości Radzie miasta, przed wręczeniem urzędnikowi dekretu nominacyjnego.

Przyjmowanie sił pomocniczych, kontraktowych i robotników niestających należy do burmistrza względnie prezydenta lub jego zastępcy. Prezydent może czynności powyższe powierzyć komisji. Burmistrzowi lub prezydentowi służy władza dyscyplinarna nad pomocniczymi i prowizorycznymi pracownikami, a nad stałymi pracownikami miejskimi w zakresie kar porządkowych (upomnienie, nagana, grzywna do 50 marek). Większe kary może nakładać Magistrat na wniosek komisji dyscyplinarnej, która przeprowadza postępowanie dyscyplinarne. Komisji dyscyplinarnej może Magistrat powierzyć wymiarkar. Ukaranym stałym pracownikom służy prawo odwołania się do wyższych organów samorządowych w toku instancji.

Pracownicy niestali mogą dochodzić swych roszczeń materialnych jedynie w drodze sądowej.

Wiadomości miejskie.

O poborze nadzwyczajnej daniny państwowej. W Dzienniku Ustaw z dnia 7. I. 22 № 1 została ogłoszona Ustawa z dnia 16. XII. 1921 r. o poborze nadzwyczajnej daniny państwowej i z dniem ogłoszenia nabrała mocy obowiązującej. W celu udostępnienia szerszemu ogółowi ogólnych zasad obciążenia nadzwyczajną daniną podaje się poniżej ogólnikowe streszczenie poszczególnych artykułów ustawy, które znajdują zastosowanie na obszarze m. Zgierza.

Nadzwyczajnej daninie państwowej podlegają:

1. Osoby fizyczne i prawne (ostatnie z wyjątkami) obowiązane do płacenia następujących podatków:

1. płatnicy podatku gruntowego: a) płacący w r. 1920 podatku gruntowego poniżej 1500.— przez zastosowanie mnożnika 360, b) płacący od 1500.— do 3000 mk. przez zastosowanie mnożnika 400, c) płacący ponad 3000 mk. przez zastosowanie mnożnika 450.

2. płatnicy państwowego podatku od nieruchomości: (właściciele nieruchomości) płacić mają daninę w sumie odpowiadającej kwocie uzyskanej przez pomnożenie płaconego w r. 1920 podatku od nieruchomości przez mnożnik 100.

3. płatnicy zasadniczego podatku przemysłowego (posiadacze patentów) od przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych z wyjątkiem osób prawnych obowiązanych do publicznego składania sprawozdań:

a) dla przedsiębiorstw handlowych I kategorii przez pomnożenie zasadniczej kwoty podatku przemysłowego przez mnożnik.

b)	"	"	II	—	60.
c)	"	"	III	—	20.
d)	"	"	IV	—	15.
e)	"	"	V	oraz handlu jarmacznego	5.
f)	"	"	I, II, III	—	60.
g)	"	"	IV, V, VI	—	45.
h)	"	"	VII, VIII	—	35.

i) dla przedsiębiorstw bankierskich, kantorów wymiany, kas pożyczkowych i lombardów mnożnik wynosi od świadectw przem. handl. I kat. — 150, zaś podobnych przedsiębiorstw mających świadectwa przem. handl. II kat. — 100.

II. Osoby prawne obowiązane do publicznego składania sprawozdań, podlegające podatki przemysłowemu o ile powstały przed 1 I. 1920 r. w wysokości 15% kapitału zakładowego oraz zapasowego i rezerwowego wzgl. stanu w dniu ogłoszenia ustawy.

Te same osoby prawne powstałe po wymienionym czasie 10% od tychże kapitałów.

Wartości maszyn i nieruchomości nabytych przed 1920 r. podlega specjalnemu przewalutowaniu.

III. Dzierżawcy i użytkownicy nieruchomości ziemskich będących własnością Państwa, związków samorządowych, instytucji humanitarnych, oświatowych, związków społecznych, t. d. o ile korzystają z nieruchomości tytułem darmowym w wysokości jak w ustępie I. 1); zaś w wypadku dzierżawienia nieruchomości ziemskich za opłatą w gotówce lub w naturze, częścią, wachającą się od 20 — 50% przypadającej w myśl ustępu I. 1). Łowoty daniny.

IV. Osoby zajmujące w cudzych nieruchomościach położonych w mieście mieszkania (lokatorzy) lub lokale handlowe, względnie przemysłowe z tytułem najmu lub tytułem darmowym, w wysokości 2-krotnego zasadniczego komornego płaconego w r. 1921, względnie wartości tegoż komornego w tymże czasie.

Przyczem świadczenia dodatkowe przewidziane w art. 5 Ustawy o ochronie lokatorów nie będą brane pod uwagę.

Bezrobotni nie podlegają daninie od mieszkań. Lokale 2 i 1 pokojowe korzystają ze zniżek 50 i 75%.

V. Osoby fizyczne, osiągające dochody z wykonywania wolnych zajęć zawodowych (lekarze, adwokaci, technicy, inżynierowie, wydawcy pism periodycznych, chemicy i t. p.) w wysokości 1/3 części dochodu osiągniętego z wolnych zajęć zawodowych w r. 1920, ustalonego przy wymiarze państwowego podatku dochodowego na r. 1921.

VI. Właściciele posiadanych w okresie między 1 X. 1921 i 31 XII. 1921 r. samochodów osobowych, ekwipaży, oraz tych dorożek konnych od których nie płaca się podatku przemysłowego (patentowego) w wysokości:

a)	od samochodu o sile 15 koni	Mk. 1,000,000.—
b)	" " " " " " " " " " " "	" 750,000.—
c)	" " " " " " " " " " " "	" 200,000.—
d)	" " " " " " " " " " " "	" 100,000.—
e)	" " " " " " " " " " " "	" 10,000.—
f)	" " " " " " " " " " " "	" 5,000.—

Daninie powyższej podlegają zarówno osoby fizyczne jak i prawne.

Wózki i bryczki nie podlegają daninie.

Po sporządzeniu księgi poboru daniny będą wyłożone w tut. Wydziale Podatkowym w celu przejrzenia przez płatników. Wezwania płatnicze rozsyłane nie będą.

Przeciwko wymierzonym kwotom daniny wolno płatnikom wnieść odwołanie:

a) płatnikom wzgl. ustępu IV w ciągu 8 dni od daty wyłożenia w Wydziale Podatkowym ksiąg poboru,

b) płatnikom wzgl. ustępu I 1), 2), 3), w terminie 14 dni od chwili wyłożenia ksiąg.

Wnieсение odwołania nie wstrzymuje obowiązku zapłaty daniny w przepisany terminie.

Daninę od wszystkich kategorii płatników winna być uiszczoną w tut. Kasie Miejskiej w 2 ratach. Termin wpłaty I raty upływa po 4 tygodniach po upływie 8-miu dniach od daty wyłożenia ksiąg poboru; druga rata winna być uiszczona w terminie 6 tygodni od upływu terminu płatności I raty.

Na terenie miasta działać będą 5 komisji uprawnionych do stosowania ulg w ramach przewidzianych przez odpowiednie przepisy ustawy o daninie.

Do czasu ściągnięcia daniny pobór podatku dochodowego i majątkowego zostaje zawieszony aż do czasu specjalnego rozporządzenia, które wyda Minister Skarbu.

Państwowy podatek przemysłowy. W № 13 „Monitora Polskiego” ogłoszona została Ustawa z dnia 17 grudnia 1921 r. o ujednostajnieniu na obszarze b. zaboru rosyjskiego ustaw i rozporządzeń o państwowym podatku przemysłowym na cały obszar Rzeczypospolitej i weszła już w życie. Ustanowione tą ustawą stawki zasadniczego podatku przemysłowego na rok 1922 są 10-cio krotnie wyższe od zeszlatorocznych. Magistrat czyni starania by świadectwa przemysłowe na rok 1922 były wykupowane w Kasie Miejskiej.

Obniżenie cen wyrobów tytoniowych. Ministerstwo Skarbu w konsekwentnym dążeniu do podniesienia i stabilizacji kursu waluty polskiej, uważa za jeden z pierwszych środków, wiodących do celu, obniżenie skali kosztów utrzymania. Cel ten może być osiągnięty kosztem ofiar nie tylko ze strony obywateli, ale i ze strony Państwa. Pragnąc dać w tym kierunku przykład, Minister Skarbu zarządził z dniem 1 stycznia 1922 r. obniżenie taryf cen wyrobów tytoniowych o 25% cen dotychczasowych w tem przedświadczeniu, że przykład ten znajdzie licznych naśladowców wśród wszystkich sfer społeczeństwa.

Sprawozdanie z działalności ambulatorjum jaglicznego za rok 1921. W maju 1921 r. zaangażowany został lekarz szkół powszechnych, który po przeprowadzeniu przeglądu dzieci skontrolował, że w 10 szkołach miejskich na 3000 dzieci jest 8% chorych na jaglicę, t. j. około 240 dzieci. Na początku następnego roku szkolnego dzieci te zostały przeniesione do specjalnej szkoły jaglicznej № 11, obejmującej obecnie 257 dzieci w 5-ciu oddziałach szkoły powszechnej.

W lipcu 1921 t. j. jeszcze przed utworzeniem szkoły jaglicznej, po ukończeniu zajęć szkolnych w jednym z oddziałów szkoły powszechnej № 4, pomieszczono prowizorycznie ambulatorjum dla chorych na jaglicę — zaopatrzone w najniezbędniejsze przyrządy, które zakupił Magistrat m. Zgierza. Ambulatorjum to funkcjonowało przez czas wakacji letnich, t. j. do września 1921 r. Przeszło przez niego 157 dzieci chorych, które zgłaszały się wprost do domów do ambulatorjum. W październiku 1921 r. otworzono stałe Ambulatorjum Jagliczne Szkolne w lokalu przy ul. Dąbrowskiego udzielonym i wyremontowanym przez Magistrat m. Zgierza. Ambulatorjum to pozostaje pod egidą Sekcji Hygienicznej P. A. K. P. D. w Zgierzu, która wystarała się dla tego o stałe subsydjum od m. Zgierza, Wydziału pow. Łódzkiego, oraz uzyskała dla tegoż komplet instrumentów ocznych wypożyczonych w Min. Zdrowia Publicznego.

Ambulatorjum jest urządzenie nader skromne wobec zupełnego braku funduszy na takowe. Meble, bielizna wypożyczone czasowo z Magistratu i Szpitala Miejskiego. Najniezbędniejsze instrumenta zakupił Magistrat. Bez droższych przyrządów — acz niezbędnych jak np. galwanobanter, oraz odpowiadających cełowi urzędzeń Ambulatorjum musi się obywać.

Personel Ambulatorjum składa się z lekarza, siostry i woźnego.

Czynności w Ambulatorjum. Codziennie z wyjątkiem świąt od godz. 11 1/2 do 2-ej. Po ukończeniu zajęć szkolnych dzieci Szkoły Jaglicznej są przyprowadzane przez nauczycieli klasami. Każda klasa zjawia się co drugi dzień. Z liczby ogólnej 255 dzieci zwolnionych — 57 dzieci ciężiej chorych, które zgłaszają się codziennie. Zależnie od nasilenia zmian chorobowych część dzieci bywa zwalniana od zajęć szkolnych.

Frekwencja w Ambulatorjum. Przeciętnie około 120 dzieci dziennie, t. j. około 3000 porad miesięcznie. Dzieci chore z innych szkół — poza miejsciami są przyjmowane w ambulatorjum, o ile zgłaszają się samodzielnie. Ogółem przeszło przez ambulatorjum 257 dzieci. Prócz tego 20 dzieci z Ochronki Katolickiej, chorych na jaglicę pozostaje pod kontrolą lekarską Ambulatorjum.

W sprawie pomocy reemigrantów z Rzeszy Niemieckiej. Departament Pracy i Opieki Społecznej przy Województwie Łódzkim zawiadomił Wydział Powiatowy o spodziewanym powrocie emigrantów Polaków z Niemiec, a przedewszystkiem z powiatów Górnego Śląska, pozostawionych Państwu Niemieckiemu.

Reemigrantom należy jaknajspieszniej przyjść z pomocą. Pomoc ta może przynieść korzyść nie tylko powracającym, ale także ludności miejscowej i całemu Państwu Polskiemu. Wśród powracających duża ilość znajduje się w posiadaniu pewnej sumy pieniędzy, nie przekraczającej 30,000.— mk. niemieckich na rodzinę, które

1) mogłoby nabyć lub wejść do spółki z właścicielami drobnych warsztatów rzemieślniczych, przyczynając się dzięki swym kwalifikacjom zawodowym oraz pracowitości i wytrwałości, do podniesienia drobnych przemysłów krajowych;

2) ze względu na brak należycie prowadzonych przedsiębiorstw gospodnich (oberże, hotele i t. p.) na prowincji, mogłoby nabyć lub powołać do życia tego rodzaju przedsiębiorstwa;

3) mogłoby stanąć do współpracy warsztatach pracy na roli, gdzie oprócz rolnictwa mogłoby uprawiać rzemiosła, jakich się nauczyły zagranicą.

Odnośne zgłoszenia co do przyjęcia z pomocą reemigrantom z Niemiec w wyżej wskazany sposób przyjmuje Magistrat.

Ceny wytyczne na miesiąc styczeń 1922 rok obowiązujące w m. Zgierzu.

I. Nabiał i jaja. Mleko pełne dla producenta na wsi 80 mk., w miastach, osadach w det. sprzedazy litr 80—100 mk., w Zgierzu i w okolicach podm.: (Chojny, Radogoszcz, Brus), dostarczających mleko do m. Łodzi litr 100—110 mk., masło w detalu 1 kg. 2100 mk., masło u producenta 1 kg. 1800 mk., jajka u producenta 1 szt. 30 mk., jajka w handlu detalicznym 1 szt. 35 mk., śmietanka u producenta 1 litr 360 mk., śmietanka w detalu 400 mk., ser twarogowy u producenta 1 kg. 190 mk., ser twarogowy w detalu 1 kg. 200 mk., ser śmietankowy 1 kg. 970 mk.

II Mięso i wędliny. Wołowina w hurcie 1 funt 110 mk., Wołowina w detalu (I gat.) 1 funt 120 mk., Wołowina w detalu (II gat.) 115 mk., wołowina bez kości 160 mk., poledwica 160, cielęcina 130, baranina 130, wieprzowina 175, schab i baleron 180, słonina 340, kielbasa zwyczajna 220, kielbasa krakowska 270, pasztetowa 280, serdelowa 260, kaszanka 100, czarna 140, leberka 140, szynka z kością 250, rozmaitości 300, baleron wędzony surowy 320, szynka i baleron gotowany 360, salceson słoninkowy (szwabski) 260, salceson zwyczajny 220, poledwica surowa wędzona 360, boczek wędzony surowy 300, boczek wędzony gotowany 360, łój jadalny 280, sadło solone 300 mięso siekane 160, szmalec.

III. Potrawy i napoje w restauracjach. 1 szklanka czarnej kawy 30 mk., 1 szklanka białej kawy 40 mk., 1 szklanka herbaty z cukrem 25 mk.

Obiady (od godz. 1 do 5). Zupa 40 mk., sztuka mięsa lub siekane z jarzyną 120 mk., mięso pieczone 140 mk.

Kolacje (od 7 do 11 wiecz). Pieczyście z jarzyną 140 mk., siekane 100 mk.

Trunki. Na kieliszki i szklanki 50%, ponad koszt własny.

Przedłużenie terminu ważności kart na broń. Na skutek polecenia Starostwa Łódzkiego podaje się do wiadomości interesowanych, że termin ważności zezwoleń na broń palną krótką i długą oraz kart łowieckich, wydanych w roku 1921, przedłuża się do dnia 31 marca 1922 r. wskutek tego, że Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zmienia dotychczasowe blankiety celem ujednolinitenia ich na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Rewindykacja mienia wywiezionego do Rosji. Zarządzone akcją w sprawie rewindykacji mienia wywiezionego do Rosji lub Ukrainy wydaje dotychczas na terenie tut. powiatu bardzo słabe rezultaty.

Wobec powyższego Starostwo poleca dla uniknięcia zagrażającego niebezpieczeństwa olbrzymich strat na skutek niezgłoszenia przez osoby zainteresowane odnośnych deklaracji w czasie właściwym, t. j. do dnia 1 lutego r. b. powiadomić wszystkich mieszkańców o powyższem, użyć **najspieszniej** wszelkich możliwych sposobów do pobudzenia osób zainteresowanych do składania **najrychlej** rzeczonych deklaracji w Starostwie.

Niezbędne do rejestracji deklaracje wydaje komisarjat Magistratu.

Zasiłki wojskowe. Ministerstwo Spraw Wojskowych zawiadamia, że z dniem 1 stycznia r. b. wypłata zasiłków wojskowych zostaje przez władze wypłacające bezwzględnie wstrzymana o ile rodzina nie przedstawi dowodu służby, wydanego przez oddział wojskowy.

W związku z tem władze wojskowe poleciły wszystkim oddziałom i zakładom wojskowym wezwac szeregowych, będących w ich stanie, aby zgłosili, czy rodziny ich pobierają zasiłki, po-

czem wydały tym, którzy to zgłoszą, zaświadczenia opatrzone pieczęcią i podpisem dowódcy, stwierdzające, że szeregowi ci pełnią nadal służbę czynną. W zaświadczeniach szeregowych, którzy w określonym terminie zostaną zwolnieni na zasadzie posiadanej rozkazu o ich demobilizacji, termin ten jest jednocześnie zaznaczony. Przy wręczeniu szeregowym zaświadczeń, zostali oni zarazem pouczeni, że mają dowody te przesać swym rodzinom, które z kolei obowiązane są przedstawić takowe, zgłaszając się po najbliższy odbiór zasiłku.

Powyższe podaje się do wiadomości osób zainteresowanych.

Obowiązkowe zgłaszanie żółtaczki. Rozporządzeniem Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 16 grudnia 1921 r. rozciągnięto obowiązek zgłaszania, przewidziany ustawą z dnia 25 lipca 1919 r. w przedmiocie zwalczania chorób zakaźnych na przypadki żółtaczki zakaźnej.

O każdym przypadku zachorowania lub śmierci należy niezwłocznie zawiadomić Wydział Zdrowotności Magistratu.

Obowiązek zgłoszenia obciąża prócz lekarza głowę rodziny lub osobę, na której pieczy znajduje się chory, i gospodarza domu.

Przekroczenia będą karane w myśl odnośnych przepisów w drodze administracyjnej aresztem do 3 miesięcy.

Stenografia. Nakładem Leona Wicher w Warszawie, ul. Chmielna 35 wyszedł z druku podręcznik stenografii narodowej polskiej z wzorami i dokładnymi objaśnieniami dla uczących się bez pomocy nauczyciela. Podług tego podręcznika może każdy u siebie w domu nauczyć się stenografii tak, że po przyswojeniu sobie niektórych skrótów fachowych będzie w stanie objąć posadę stanografa w biurze handlowem, jak również spisywać wykłady w szkołach, wygłaszane mowy na zebraniach i t. p. Cena podręcznika wynosi 800 marek, przyczem każdy nabywca, który nie w stanie będzie sam się nauczyć, otrzyma od autora bezpłatne lekcje aż do zupełnego nauczania się. Zamiejscowi otrzymają lekcje listownie. Po ukończeniu nauki uczący się otrzyma odpowiednie świadectwo.

„Informator” Wszedł z druku „Kalendarz Informator na Województwo Łódzkie” który zawiera obszerny dział informacyjny, adresy wszystkich instytucji rządowych, komunalnych i społecznych, skalę podatku majątkowego i dochodowego, spis telefonów, adresy wszystkich firm łódzkich z podziałem na branże, oraz obszerny dział ogłoszeniowy.

„Kalendarz Informator” wysła się po otrzymaniu należności mk. 1300.— z góry pod adresem Adam Benke, Łódź, Województwo Zawadzka 11.

Ogłoszenia urzędowe.

Statut

opłat od ładunków kolejowych na rzecz miasta Zgierza.

Na podstawie uchwały Rady Miejskiej z dnia 14 lipca 1921 r. Magistratu z dnia 19 kwietnia 1921 r. zgodnie z art. 1 Dekretu o skarbowości gmin miejskich wprowadzony zostaje następujący statut podatku od ładunków kolejowych.

§ 1.

Na rzecz miasta Zgierza pobiera się opłaty od ładunków kolejowych wyładowanych i załadowanych na stacji kolejowej w Zgierzu.

Wpływ z powyższego podatku zużyty będzie wyłącznie na konserwację bruków miejskich.

§ 2.

Opłata na rzecz miasta wynosi:

- od przesyłek, pośpiesz. Mk. 20.— za 100 kg. wagi brutto
 - od przesyłek, zwyczajn. Mk. 10.— od 100 kg. wagi brutto
- Opłatę oblicza się przy drobnych przesyłkach od każdego 10 kg., przyczem niepełne dziesiątki kilogramów liczy się za pełne; przy ładunkach pół- i całogodzinnych zaczęte 100 kg. liczy się za 100 kg.

Najniższa kwota opłaty wynosi Mk. 1.—

§ 3.

Wolne od opłat miejskich są ładunki przewożone przez stacje kolejowe „transito” ładunki, należące do władz państwowych i ładunki, stanowiące własność kolei.

§ 4.

Opłatę miejską pobiera kasa kolejowa wyżej wymienionej stacji przy przyjmowaniu względnie wydawaniu ładunków odbiorcom. Uiszczający opłatę miejską otrzymuje od kasy kolejowej dowód opłacenia należności. Wpływy z powyższych opłat za każdy miesiąc ubiegły winna odnośna Dyrekcja Kolei Żelaznych przekazywać Kasie Miejskiej w terminach, ustalonych w drodze specjalnego porozumienia między Magistratem i Dyrekcją, z załączeniem specyfikacji wpływów. Magistratowi m. Zgierza przysługuje prawo sprawdzania wykazów, sporządzanych przez organy kolejowe, które mają obowiązek udzielania wszelkich informacji, dowodów i ksiąg, dotyczących opłat miejskich. Kontrola może być dokonywana nie częściej niż raz na miesiąc, przyczem nie może rozciągać się na okres dłuższy, niż ostatni ubiegły kwartał.

§ 5.

Magistrat m. Zgierza obowiązany jest do zwrotu Zarządowi Dróg żelaznych kosztów, związanych z poborem miejskich opłat od ładunków.

§ 6.

Statut niniejszy wchodzi w życie po zatwierdzeniu go przez władzę nadzorczą i po urzędowym ogłoszeniu.

Magistrat.

Burmistrz Jan Świercz.

Uwaga. Regulamin powyższy zatwierdzony został reskryptem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 20 grudnia 1921 roku № S. M. 2995.

Ustawa

z dnia 2 grudnia 1921 roku o umowach nabycia nieruchomości, sporządzonych na imię osób podstawionych, oraz o wykupie majątków, sprzedawanych z powodu ograniczeń narodowości polskiej.

Art. 1. Osoby narodowości polskiej, które spowodowały przepisów ograniczających rosyjskich ustaw: a) z dnia 14 marca 1887 roku o nabywaniu przez cudzoziemców nieruchomości na własność lub terminowe posiadanie i użytkowanie (roz. Zb. Pr. i Rozp. № 43 poz. 378 z 1887 r.), b) ustawy z dnia 1/3 lipca 1871 r. o nabywaniu majątków poduchownych (roz. Zb. Pr. i Rozp. № 73 z 1871 r.), c) ustawa z dnia 10 grudnia 1365 r. o zakazie osobom narodowości polskiej nabywania majątków w 9 guberniach zachodnich (pełny Zb. Pr. № 42795 z dnia 27 grudnia 1894 r. o nabywaniu, zastawie i dzierżawie gruntów w tychże guberniach (roz. Zb. Pr. i Rozp. z 1885 poz. 36) i z dnia 2 lutego 1890 r. o zakresie oddawania gruntów w dożywotne posiadanie (ros. Zb. Pr. i Rozp. z 1891 r. poz. 366) nabyte przed 1 sierpnia 1914 r. nieruchomości na imię osób podstawionych lub za aktami nieformalnymi, mogą postawić odpowiednie żądanie w celu uprawnienia swego nabycia. Tacy nabywcy mogą powoływać się na dowód ze świadków tylko w razie oddania im w posiadanie spornej nieruchomości.

Art. 2. Postanowienie art. 1 stosują się również do umów nabycia nieruchomości za pośrednictwem b. Badku Włościańskiego na imię osób podstawionych z powodu stosowania ograniczeń przeciwko osobom pochodzenia polskiego oraz z powodu przekroczenia co do przestrzeni nabywanego gruntu norm, przewidzianych w art. 63 ustawy tego Banku (wydanie 1912 r.) W tych wypadkach Zarząd Likwidacyjny Oddziałów Banku Włościańskiego na terenie Państwa Polskiego może udzielać zezwoleń na przepisanie prawa własności bez względu na powyższe normy. Dla wszczęcia powództwa w sprawach powyższych nie jest konieczna zgoda utworzonej na zasadzie statutu Banku Włościańskiego spółki na zmianę składu swoich spółników.

Art. 3. Osoby, wskazane w art. 1, mogą żądać na drodze sądowej zwrotu swoich majątków, sprzedanych po 13-stycznia

1885 r. wskutek wydania powołanych w art. 1 ustaw z dnia 27 grudnia 1884 r. i 2 lutego 1891 r., o ile majątki te znajdują się jeszcze w rękach pierwotnego nabywcy lub jego spadkobierców albo osób, które od nich otrzymały ten majątek pod tytułem darym. Żądający zwrotu winien obecnemu właścicielowi wypłacić cenę, którą określi sąd orzekający według ceny przeciętnej podobnych nieruchomości w ostatnich pięciu latach przed wytoczeniem powództwa z potrąceniem istniejących obciążeń ulegającego wykupowi majątku.

Art. 4. Prawa, w artykułach 1 — 3 przewidziane, służą również zastępnym osobom, wskazanym w art. 1.

Art. 5. Wszelkie wyroki i dycyzje sądowe, niezgodne z zasadami niniejszej ustawy, na żądanie osób interesowanych, postawione w drodze powództwa, mogą być uznane za nieszkodzące ich prawom, płynącym z tej ustawy.

Art. 6. Żądania, w poprzednich artykułach wymieniono, mogą być postawione najpóźniej w przeciągu lat pięciu od daty ogłoszenia niniejszej ustawy. Przeciwko powyższemu żądaniem, postawionym w tym terminie, nie można bronić się przedawnieniem. Nabyte w dobrej wierze prawa osób trzecich pozostają w swej mocy.

Art. 7. Ustawa niniejsza obowiązuje na obszarze b. zabosu rosyjskiego z dniem jej ogłoszenia.

Wykonanie jej powierza się Ministrowi Sprawiedliwości i Prezesowi Głównego Urzędu Ziemskiego.

Marszałek: Trąmczyński

Prezydent Ministrów: A. Ponikowski

Minister Sprawiedliwości: Sobolewski.

Prezes Głównego Urzędu Ziemskiego: Kieruk.

Rozporządzenie Ministra Poczty i Telegrafów

z dnia 16 października 1921 r.

w przedmiocie wprowadzenia płatnych blankietów telegraficznych nadawczych.

Na mocy art. 10 ustawy z dnia 27 maja 1919 r. o państwowej wyłączności poczty, telegrafu i telefonu (Dz. P. P. P. № 42, poz. 310) zarządza się co następuje:

§ 1. Z dniem 1 stycznia 1922 r. wprowadza się płatne blankiety telegraficzne do nadawania telegramów państwowych i prywatnych po cenie 5 marek za sztukę.

§ 2. Począwszy od tego dnia pobierać się będzie za każdy telegram państwowy i prywatny z wyjątkiem telegramów nadawanych na blankietach własnego nakładu i telegramów nadawanych na czerwonych blankietach jako odpowiedź zapłaconą, prócz przypadającej należytości telegraficznej także 5 marek za blankiet.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem 1 stycznia 1922 r.

Minister Poczty i Telegrafów: (—) Stesłowicz.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 21 grudnia 1921 r.

w przedmiocie przedłużenia terminów wekslowych w okręgu sądu apelacyjnego w Warszawie.

Na zasadzie dekretu z dn. 24 grudnia 1918 r. (Dz. P. P. P. Nr. 21, poz. 72) Rada Ministrów postanawia co następuje:

W okręgu sądu apelacyjnego w Warszawie terminy do wykonywania wszelkich czynności, zmierzających do zachowania praw wekslowych, nie wyłączając zapoznania dłużników wekslowych przed upływem 5-letniego terminu, wskazanego w art. 189 Kod. Handl., które nie upłynęły dnia 31 lipca 1914 r. i zostały przedłużone na zasadzie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 1921 r. (Dz. U. R. P. № 51, poz. 315.) do dnia 1 stycznia 1922 r., przedłużone zostają nadal do dnia 1 lipca 1922.

Prezydent Ministrów: (—) A. Ponikowski.

Minister Sprawiedliwości: (—) Sobolewski.

Zgierska Tkalnia Udziałowa w Zgierzu

ul Sreńnia 8/10.

Fabryka Tkanin z wełny czesankowej

poleca materiały na męskie ubrania w różnych gatunkach i kolorach.

SPRZEDAŻ HURTOWA i DETALICZNA.

Wegner Zelma zgubiła dowód osobisty.

Magistrat,

Cylke Rudolf zgubił dowód osobisty.

Damazy Szczawiński zgubił kartę bezterminowego urlopowania.

Hercog Abram Chaim zgubił dowód osobisty, metrykę urodzenia i portfel z pieniędzmi.

Kubacka Janina zgubiła dowód osobisty.

Matrzulat Lucyna zgubiła dowód osobisty.

Stefan Filipski zgubił kartę bezterminowego urlopowania.

Druk M. Nowicki i S-ka Zgierz.